

ERHVERVSANKENÆVNET

ÅRSBERETNING 2019

INDLEDNING

Hermed aflægger Erhvervsankenævnet beretning for nævnets virksomhed i året 2019.

Beretningen indeholder i kapitel 1 formandskabets redegørelse for nævnets almindelige forhold. En fortegnelse over Erhvervsankenævnets medlemmer og sekretariat findes i kapitel 2. På grundlag af loven og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet og den praksis, der har udviklet sig siden etableringen af nævnet den 1. januar 1988, indeholder kapitel 3 en beskrivelse af nævnets særlige organisatoriske forhold og grænserne for nævnets kompetence. Resuméer af de afsagte kendelser findes i kapitel 4. Statistiske oplysninger om ankenævnets afsluttede sager findes i kapitel 5. I kapitel 6 findes direkte links til Lov om Erhvervsankenævnet samt lovbemærkningerne til den oprindelige lov herom og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet. I kapitel 7 findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

1. FORMANDSKABETS BERETNING.....	6
2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING	7
3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET	10
3.1 Ankenævnets organisation.....	10
3.2 Ankenævnets kompetence.....	11
3.3 Indgivelse af klager	12
3.4 Sagens forberedelse.....	13
3.5 Sagens afgørelse.....	14
4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS.....	16
4.1. Lov om finansiel virksomhed	16
Kendelse af 3. januar 2019 - j.nr. 18/06794	16
Finanstilsynets afslag på aktindsigt i Finanstilsynets arbejde vedrørende en af tilsynet udarbejdet tema-undersøgelse om ”Belåning af andelsboliger i seks pengeinstitutter”.	
Kendelse af 7. marts 2019 – j.nr.: 18/08302	16
Finanstilsynets afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende forsikringselskab.	
Kendelse af 26. marts 2019 – j.nr.: 19/00502	17
Finanstilsynets afslag på aktindsigt i mailadressen på direktionen i A [bankfilial] under henvisning til Finanstilsynets særlige tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.	
Kendelse af 2. april 2019 – j.nr.: 18/04342	17
Finanstilsynets afgørelse om delvis afslag på aktindsigt.	
Kendelse af 11. april 2019 – j.nr.: 18/08000	18
Finanstilsynets afgørelse om, at B [andelskasse] var forventeligt nødlidende.	
Kendelse af 11. april 2019 – j.nr.: 18/08036.....	18
Finanstilsynets afgørelse om, at B [andelskasse] var forventeligt nødlidende.	
Kendelse af 9. maj 2019 – j.nr.: 18/06977	19
Erhvervsstyrelsens afgørelse om at registrere en af likvidator anmeldt ændring af tegningsreglen for A G/S under frivillig likvidation.	
Kendelse af 13. juni 2019 – j.nr.: 19/00716	20
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.	

Kendelse af 13. juni 2019 – j.nr.: 19/02561	20
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.	
Kendelse af 10. juli 2019 – j.nr.: 19/03531	21
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.	
Kendelse af 2. august 2019 – j.nr.: 19/04381	22
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.	
Kendelse af 9. september 2019 – j.nr.: 19/05873	22
Finanstilsynets afslag på fuld aktindsigt.	
4.2 Selskabsloven	24
Kendelse af 7. februar 2019 – j.nr.: 18/00023	24
Erhvervsstyrelsens afgørelse om ikke at imødekomme klagers anmodning om sletning af registreringer i styrelsens it-system.	
Kendelse af 25. februar 2019 – j.nr.: 18/00074	25
Erhvervsstyrelsens afgørelse om administrativt at udlette en registrering om ændring af ejerforhold.	
Kendelse af 11. marts 2019 – j.nr.: 18/00091	25
Erhvervsstyrelsens afvisning af en anmodning om udnævnelse af en yderligere revisor i et selskab.	
Kendelse af 14. marts 2019 – j.nr.: 18/00112	26
Erhvervsstyrelsens afgørelse om administrativt at udlette registreringer vedrørende kapitalforhøjelser i to selskaber.	
Kendelse af 9. juli 2019 – j.nr.: 18/02686	26
Erhvervsstyrelsens afgørelse om administrativt at udlette en registrering i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) vedrørende et revisorskifte.	
Kendelse af 17. juli 2019 – j.nr.: 18/02297	27
Erhvervsstyrelsens afgørelse om at spærre for adgangen til at foretage registreringer af ændringer i et selskab samt offentliggørelse af styrelsens begrundelse herfor i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).	
Kendelse af 17. juli 2019 – j.nr.: 19/01096	28
Erhvervsstyrelsens afgørelse om at oversende K1 IVS og K2 ApS til skifteretten med henblik på tvangsopløsning samt om genoptagelse.	
Kendelse af 2. september 2019 – j.nr.: 18/09848	28
Erhvervsstyrelsens afgørelse om spærring for yderligere registreringer i et selskab.	
Kendelse af 12. september 2019 – j.nr.: 19/01158	29
Erhvervsstyrelsens afgørelse om at tilbageføre foretagne registreringer.	

4.3 Hvidvaskloven.....	31
Kendelse af 24. januar 2019 – j.nr.: 18/07670	31
Finanstilsynets afslag på aktindsigt i rapport om hvidvask og terrorfinansiering i en udenlandsk bankfilial.	
Kendelse af 30. juli 2019 – j.nr.: 18/08037	31
Erhvervsstyrelsens påbud til forskellige selskaber om, at foretage de nødvendige foranstaltninger, der kræves for at bringe selskabernes overtrædelse af hvidvasklovens § 57, stk. 2, til ophør.	
Kendelse af 22. august 2019 – j.nr.: 18/09255	32
Finanstilsynets afslag på ansøgning om tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed.	
4.4 Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder	33
Kendelse af 25. februar 2019 – j.nr.: 18/00128.....	33
Erhvervsstyrelsens afgørelse om lukning af adgang til at foretage registreringer via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.	
Kendelse af 17. juli 2019 – j.nr.: 18/03466.....	33
Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at fratræde den registrerede ledelse i et selskab.	
4.5 Markedsmisbrugsforordningen	35
Kendelse af 3. oktober 2019 – j.nr.: 19/00858	35
Finanstilsynets påtale om, at en ledende medarbejder i et aktieselskab ikke rettidigt havde underrettet Finanstilsynet om selskabets tildeling af betingede aktier til medarbejderen.	
Kendelse af 3. oktober 2019 – j.nr.: 18/00857	35
Finanstilsynets påtale om, at en ledende medarbejder i et aktieselskab ikke rettidigt havde underrettet Finanstilsynet om selskabets tildeling af betingede aktier til medarbejderen.	
4.6 Lov om forsikringsformidling	37
Kendelse af 5. november 2019 – j.nr.: 19/06437	37
Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i et selskabs ansøgning om godkendelse som forsikringsformidler samt Finanstilsynets behandling heraf.	
4.7 Revisorloven.....	38
Kendelse af 4. april 2019 – j.nr.: 17/01959	38
Erhvervsstyrelsens afvisning af, at en statsautoriseret revisor havde overtrådt god revisorskik i forbindelse med sit hverv som kvalitetskontrollant.	
4.8 Internationale regnskabsstandarder	39
Kendelse af 3. september 2019 – j.nr.: 18/03504.....	39
Erhvervsstyrelsens påtale om, at A A/S i sin sammendragne halvårsrapport ikke havde oplyst	

om effekten af en ændring i anvendt regnskabspraksis for den aktuelle periode.

4.9 Årsregnskabsloven	40
Kendelse af 9. juli 2019 – j.nr.: 18/03251	40
Erhvervsstyrelsens påbud til et selskab om at berigtige årsrapporten.	
4.10 Offentlighedsloven.....	41
Kendelse af 9. januar 2019 – j.nr.: 18/07178	41
Erhvervsstyrelsens afslag på aktindsigt i visse oplysninger vedrørende salget af et selskab.	
5. SAGSSTATISTIK.....	42
6. ERHVERVSANKENÆVNETS VIRKSOMHED	44
7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE	45

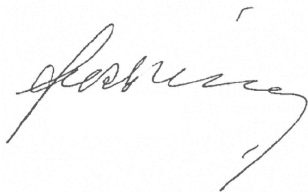
1. FORMANDSKABETS BERETNING

Nævnet har i 2019 modtaget 42 klager, hvilket er 10 klager mindre end året før. I alt har nævnet haft 72 sager til behandling, og i løbet af året er der afsluttet 49 sager. Heraf er 31 sager afsluttet ved realitetsbehandling, og 18 sager er afsluttet uden realitetsbehandling. Af de 31 sager afgjort ved realitetsbehandling blev afgørelsen stadfæstet i 26 sager, 2 sager førte til ankenævnets ophævelse af den påklagede afgørelse, og 1 sag blev ændret af nævnet. Desuden blev 1 sag delvist stadfæstet og delvist ændret, og 1 sag blev delvist stadfæstet og delvist hjemvist til fornyet behandling hos førsteinstansen.

Af de 18 sager, som er afsluttet uden realitetsbehandling, blev 3 sager afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, 4 sager blev afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, 2 sager blev afvist, idet klagefristen var overskredet, 2 sager blev afvist på grund af manglende klageberettigelse, 2 sager blev afsluttet ved, at den indklagede myndighed omgjorde sin afgørelse under behandlingen af sagen i ankenævnet, 4 sager blev tilbagekaldt af klager, og 1 sag faldt bort af andre grunde.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager, som har været realitetsbehandlet, har udgjort 8,6 måneder, der inkluderer den tid, som medgår til høring af en sags parter. Sagsbehandlingstiden for hver sag fremgår af de enkelte kendelser, der er optrykt i form af resuméer i kapitel 4. Sagsbehandlingstiden for alle afsluttede sager, realitetsbehandlede og ikke realitetsbehandlede, har i alt udgjort 6,3 måneder.

Formandskabet har på ny anledning til at takke de sagkyndige og nævnets sekretariat for deres bistand i det forløbne år.

Jan Uffe Rasmussen
formand

Steen Mejer
næstformand

2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING

Ankenævnet bestod ved udgangen af 2019 af en formand, en næstformand og 28 (antal) sagkyndige medlemmer. Formandskabets medlemmer skal opfylde betingelserne for at blive udnævnt til landsdommer. Nævnets sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold. Formandskabets og nævnets medlemmer beskikkes af erhvervsministeren.

I året 2019 har ankenævnet bestået af følgende:

Formandskab:

Landsdommer	Jan Uffe Rasmussen, formand
Landsdommer	Steen Mejer, næstformand

Medlemmer:

Med kendskab til erhvervsforhold:

Advokat	Lise Høgh
Advokat	Finn Møller
Advokat	Niels Walther-Rasmussen
Advokat	Lone Møller
Advokat	Allan Sørensen
Advokat	Jacob Hjortshøj
Advokat	Henning von Lillienkjold
Advokat	Rikke Schiøtt Petersen
Statsaut. revisor	Arne Nabe Poulsen
Statsaut. revisor	Gert Fisker Tomczyk
Statsaut. revisor	Jens Otto Damgaard
Statsaut. revisor	Søren Loyola Bro Søndergaard

Med kendskab til finansielle forhold:

Professor (MSO)	Christian Riis Flor
Chefjurist	Flemming S. Pristed

Med kendskab til erhvervsforhold og finansielle forhold:

Professor Peter Løchte Jørgensen

Professor Steen Thomsen

Advokat og professor Anders Ørgaard

Med kendskab til erhvervsfondsforhold:

Advokat Sys Rovsing

Advokat Johan Henrik Weihe

Advokat Thorbjørn Sofsrud

Advokat Klaus Søgaard

Advokat Birte Rasmussen

Med kendskab til kapitalmarkedsforhold:

Global Head of BRICS Malene Stadil

Afdelingsdirektør Steen Juul Petersen

Med kendskab til forsikringsmatematik:

Ansvarshavende aktuar Frank Cederbye

Aktuar Sverre Eske Lorenzen

Med kendskab til nationaløkonomi:

Lektor Allan Sørensen

Med kendskab til realkredit:

Direktør Klaus Kristiansen

Sekretariatet har bestået af:

Cand.merc.jur. Camilla Kjær Bonné Bjerre

Cand.jur. Niels Jacob Clausen

Ankenævnets adresse:

Erhvervsankenævnet

Nævnenes Hus

Toldboden 2, 8800 Viborg

Tlf.: 72 40 56 00

E-mail: ean@navneneshus.dk

Hjemmeside: <https://naevneneshus.dk/>

Afgørelsesportal: <https://ean.naevneneshus.dk/>

3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET

3.1 Ankenævnets organisation

Det er karakteristisk for Erhvervsankenævnet - formentlig i modsætning til de fleste andre tilsvarende organer - at nævnets kompetence omfatter et betydeligt antal love (se kapitel 7) og dermed et bredt sagsområde. De sager, der behandles af nævnet, er af meget forskelligt omfang og karakter, strækkende sig fra enkle sager af beskedent størrelse til meget komplicerede sager med betydelige økonomiske konsekvenser.

Bestemmelser om Erhvervsankenævnet findes i lov nr. 858 af 23. december 1987 som ændret ved lov nr. 315 af 14. maj 1997, lov nr. 1052 af 23. december 1998, lov nr. 427 af 6. juni 2002 og lov nr. 1231 af 18. december 2012, hvilket er sammenfattet i lovbeholdelse nr. 1374 af 10. december 2013, som ændret ved lov nr. 712 af 25. juni 2014 og lov nr. 665 af 8. juni 2017. Derudover findes bestemmelser om ankenævnet i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017, som trådte i kraft den 27. oktober 2017. Den nye bekendtgørelse ophæver og træder herved i stedet for den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994. Direkte links til loven, bemærkningerne til det oprindelige lovforslag samt den nyeste bekendtgørelse findes i kapital 6.

Erhvervsankenævnet består af et formandskab og et antal sagkyndige medlemmer, der alle beskikkes af erhvervsministeren. De sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold og erhvervsfondsforhold samt nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold (bekendtgørelsens § 5).

Formandskabet består for tiden af formanden og en næstformand. Ved udgangen af 2019 var antallet af sagkyndige medlemmer 28. Formanden har den almindelige ledelse af ankenævnets arbejde (bekendtgørelsens § 3). De enkelte sager fordeles mellem formanden og næstformanden, der udøver formandens funktioner i de sager, der er tildelt ham (bekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3). Sagerne afgøres i et nævn, der nedsættes individuelt for hver enkelt sag. Dette nævn består af et medlem af formandskabet og to eller i særlige tilfælde fire sagkyndige (lovens § 3, bekendtgørelsens § 4, stk. 1). Formanden udpeger sagkyndige til det enkelte nævn og bestemmer, om der skal

medvirke to eller fire sagkyndige (bekendtgørelsens § 5, stk. 1). Udpegelsen sker efter en vurdering af hvilken sagkundskab, der er behov for netop i den foreliggende sag.

Forudsætter afgørelsen kendskab til fondsretlige forhold, skal de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særlig kendskab til området (bekendtgørelsens § 5, stk. 2, 1. pkt.). Bekendtgørelsens § 5, stk. 2, er i den nye bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet blevet udvidet. Det betyder, at i tilfælde hvor afgørelsen vedrører en vedtægtsændring eller en frivillig opløsning ved likvidation i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde, der forudsætter Civilstyrelsens samtykke, skal mindst en af de i bestemmelsens 1. pkt. nævnte sagkyndige have særligt kendskab til permutationsretlige forhold.

Forudsætter afgørelsen kendskab til kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik eller forbrugerforhold, skal mindst en af de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særligt kendskab til vedkommende område (bekendtgørelsens § 5, stk. 3). Dette svarer til § 5, stk. 3, i den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994.

Nedsættelse af det enkelte nævn sker normalt først, når den skriftlige forberedelse af sagen er afsluttet.

3.2 Ankenævnets kompetence

Efter lovens § 1, stk. 1, er Erhvervsankenævnet ”klageinstans for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov” samt for ”afgørelser truffet af Rejsegarantifonden, i det omfang det er fastsat i lov om en rejsegarantifond”. Endvidere kan erhvervsministeren efter lovens § 7, stk. 2, bestemme, at Erhvervsankenævnet er ”klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom”. Ankenævnets kompetence følger således ikke af selve loven om ankenævnet, men af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Normalt findes bestemmelsen om klageadgang i selve den pågældende lov, men i nogle tilfælde findes bestemmelsen i en bekendtgørelse med hjemmel i den pågældende lov. Kapitel 7 indeholder en fortegnelse over love og anordninger, som er omfattet af ankenævnets kompetence.

Nævnets kompetence er begrænset til klager over afgørelser, der er truffet af vedkommede myndighed, dvs. konkrete forvaltningsakter. Også et afslag på at behandle en sag, f.eks. ud fra betragtninger om manglende hjemmel, må betragtes som en afgørelse, der kan indbringes for nævnet. Kompetencen omfatter derimod ikke styrelsens sagsbehandling, herunder sagsbehandlingstiden og serviceniveauet, medmindre sagsbehandlingen indgår som et led i bedømmelsen af en afgørelse, der er indbragt for ankenævnet. Klager over forhold, som ikke er omfattet af nævnets kompetence, hører under ressortministeriet eller den færøske ressortmyndighed.

Det forekommer i et vist omfang, at styrelserne efter anmodning afgiver vejledende udtalelser om forståelsen af en lovbestemmelse eller lignende. Det vil bero på et konkret skøn efter forholdene i hver enkelt sag, om udtalelsen må sidestilles med en afgørelse, og således omfattet af nævnets kompetence.

Det ligger endvidere uden for ankenævnets kompetence at behandle klager over indholdet af en bekendtgørelse udstedt af ministeren eller af vedkommende styrelse med direkte lovhjemmel.

Nævnets kompetence omfatter såvel juridiske som skønsmæssige spørgsmål i de påklagede afgørelser. Dette er udtrykkeligt fremhævet i lovens motiver, hvor det (til § 2) siges, at nævnet skal foretage en juridisk og fagmæssig bedømmelse og skal behandle ”såvel de retlige som de hermed forbundne skønsmæssige forhold i de berørte styrelser afgørelser”.

3.3 Indgivelse af klager

Klage indgives skriftligt via e-mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg. Klagen skal være skriftlig og affattet på dansk (bekendtgørelsens § 6 og 7, stk. 1).

Klagefristen er typisk 4 uger. Fristen er ikke fastsat i loven om ankenævnet, men følger af de enkelte bestemmelser, der fastlægger ankenævnets kompetence.

Der er ikke i loven eller bekendtgørelsen taget stilling til, hvem der kan påklage en afgørelse til ankenævnet. Dette spørgsmål må afgøres efter forvaltningsrettens almindelige regler om klageberettigelse eller på grundlag af bestemmelse herom i de enkelte love. Begrænsning af partsbegrebet følger f.eks. af lov om finansiel virksomhed.

En klage til ankenævnet har ikke opsættende virkning, men nævnet - eller formanden på nævnets vegne - kan bestemme, at klagen skal have opsættende virkning, hvor særlige grunde taler for det (lovens § 6, bekendtgørelsens § 9). Spørgsmålet om opsættende virkning har været rejst over for ankenævnet i flere klagesager. Nævnet har i alle tilfælde indhentet en udtalelse fra vedkommende styrelse og herefter taget stilling til, om der forelå sådanne særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at klagen blev tillagt opsættende virkning.

For behandling af en klage skal der betales et gebyr på 4.000 kr. Ved klager over forhold, der ikke har forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, er gebyret 2.000 kr. Der skal ikke betales gebyr ved klager over afslag på begæring om aktindsigt. Gebyret skal indbetales samtidigt med, at klagen indsendes. Sker dette ikke, fastsættes en frist for betaling. Betales gebyret ikke inden fristens udløb, afvises klagen (bekendtgørelsens § 7, stk. 2 og stk. 3). Bliver en klage afvist uden realitetsbehandling, tilbagebetales gebyret (bekendtgørelsens § 8, stk. 2). Endvidere kan nævnet eller formanden bestemme, at gebyret skal betales tilbage, hvis klageren får helt eller delvist medhold i sin klage, enten ved en kendelse afsagt af nævnet eller ved, at vedkommende myndighed i anledning af klagen ændrer sin afgørelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 4).

Efter bekendtgørelsen er der tillagt formanden kompetence til at træffe afgørelse i forskellige formelle forhold ud over de forannævnte på nævnets vegne.

3.4 Sagens forberedelse

Sagens forberedelse indledes med, at nævnets sekretariat anmoder indklagede om en udtalelse om sagen, en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder og sagens akter (bekendtgørelsens § 11, stk. 1). Indklagedes svar bliver forelagt for klageren til udtalelse (bekendtgørelsens § 12, stk. 1). Formanden kan herefter bestemme,

at der skal udveksles yderligere skriftlige indlæg.

Loven og bekendtgørelsen (henholdsvis § 5 og § 10) åbner mulighed for, at en tredjemand eller en offentlig myndighed, der har en retlig interesse i udfaldet af en sag, kan få tilladelse til at indtræde i sagen til støtte for klager eller indklagede. Tilladelse til en tredjemands indtræden i sagen er givet i adskillige tilfælde. Formanden kan endvidere bestemme, at en tredjemand eller offentlig myndighed orienteres om en sag, hvorved den pågældende får mulighed for at anmode om tilladelse til at indtræde i sagen (bekendtgørelsens § 10, stk. 2).

Selv om ankenævnet selvsagt i vidt omfang må støtte sig til de oplysninger, der modtages fra parterne, påhviler det ankenævnet at påse, at sagen oplyses bedst muligt. Nævnet kan anmode såvel sagens parter som udenforstående om oplysninger til brug for sagens afgørelse (bekendtgørelse § 11, stk. 2 og 3).

Når formanden skønner, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at der således ikke er behov for yderligere indlæg, bestemmer formanden, at den skriftlige forberedelse skal afsluttes. Forberedelsen kan dog genoptages efter formandens bestemmelse, hvis der skulle vise sig behov for det (bekendtgørelsens § 12, stk. 2).

3.5 Sagens afgørelse

Når den skriftlige forberedelse er afsluttet udarbejdes et udkast til kendelse, der fremsendes til de sagkyndige sammen med sagens akter. Afgørelsen træffes herefter ved skriftlig votering eller på et møde mellem medlemmerne af det pågældende nævn (bekendtgørelsens § 13).

Hvor særlige grunde taler for det, kan formanden bestemme, at sagen i stedet skal forhandles mundtligt. I så fald indkaldes klageren, den indklagede myndighed og eventuelle indtrådte til et møde med nævnets medlemmer. Der er mulighed for at lade sig repræsentere ved advokat, revisor eller anden sagkyndig ved mødet. Forhandlingerne er kun offentlige, hvis de mødende er enige om det, og nævnet tillader det (bekendtgørelsens § 14). Der er ikke givet nærmere regler om formen for den mundtlige forhandling, men i praksis gives der hver af parterne adgang til at fremkomme med indlæg

og svar på indlæg. Nævnet har bestræbt sig på, at forhandlingerne herefter forløber uformelt. Finder mundtlig forhandling sted, træffes selve afgørelsen normalt på et møde mellem nævnets medlemmer efter forhandlingen. Også i de sager, hvor der er truffet beslutning om mundtlig forhandling, sker der forinden en sædvanlig skriftlig forberedelse. Mundtlig forhandling har været anvendt i begrænset omfang.

Afgørelsen i sagen træffes af nævnets medlemmer ved simpelt stemmeflertal. Er afgørelsen ikke truffet i enighed, skal afgørelsen indeholde mindretallets opfattelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2).

Nævnets afgørelse vil foreligge i form af en kendelse, der fremsendes til parterne og eventuelt indtrådte. Kendelsen indeholder et referat af sagens faktiske omstændigheder, parternes synspunkter og en begrundelse for afgørelsen (bekendtgørelsens § 15, stk. 3).

Erhvervsankenævnet er som andre forvaltningsmyndigheder omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. De almindelige regler i disse love om bl.a. inhabilitet, tavshedspligt og aktindsigt gælder således også for ankenævnet. Ankenævnet er endvidere omfattet af eventuelle særlige tavshedspligtregler, som følger af de enkelte love, f.eks. lov om finansiel virksomhed.

Ankenævnet er uafhængigt. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed (lovens § 1, stk. 2 og 3). Derimod kan afgørelserne indbringes for domstolene efter de almindelige regler om domstolenes prøvelse af forvaltningens afgørelser. Eventuelle lovbestemte frister for indbringelse af ankenævnets afgørelser fremgår af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Der er fx fastsat en frist på 8 uger for indbringelse af ankenævnets afgørelser efter lov om kapitalmarkeder, jf. lovens § 233, stk. 2.

4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS

I dette kapitel omtales samtlige kendelser afsagt af Erhvervsankenævnet i året 2019.

Kendelserne er ordnet efter de enkelte love. Ved sammenligning med tidligere årgange af årsberetningen skal man være opmærksom på, at underinddelingerne i dette kapitel kan variere fra år til år, da ikke alle love giver anledning til kendelser hvert år.

4.1. Lov om finansiel virksomhed

Kendelse af 3. januar 2019 - j.nr. 18/06794

Finanstilsynets afslag på aktindsigt i Finanstilsynets arbejde vedrørende en af tilsynet udarbejdet tema-undersøgelse om ”Belåning af andelsboliger i seks pengeinstitutter”.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, samt offentlighedslovens § 35.

Finanstilsynet begrundede afslaget i tilsynets særlige tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og journalist K klagede herefter over afgørelsen. Ankenævnet tiltrådte, at K havde fået afslag på aktindsigt i de ønskede dokumenter. Ankenævnte udtalte, at temaundersøgelsen angik en del af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og således var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt i lov om finansiel virksomhed § 354. På den baggrund stadfæstede ankenævnet Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-06794a.pdf>

Kendelse af 7. marts 2019 – j.nr.: 18/08302

Finanstilsynets afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende forsikringsselskab.

Lov om finansiel virksomhed §§ 354-355, samt offentlighedslovens § 14 og § 35.

Advokat A havde på vegne af tre klager anmodet om aktindsigt i forskellige dokumenter vedrørende B G/S under frivillig likvidation. To af klagerne var kapitalejere og tidligere bestyrelsesmedlemmer i B G/S. Finanstilsynet meddelte afslag med henvisning til, at klagerne ikke kunne anses som parter efter det særlige partsbegreb i § 355 i lov om finansiel

virksomhed, og idet dokumenterne herefter var omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt efter lovens § 354. Ankenævnet tiltrådte Finanstilsynets vurdering af, at klagerne ikke kunne anses for at være omfattet af partsbegrebet i § 355 i lov om finansiel virksomhed, hverken som kapitalejere eller tidligere bestyrelsesmedlemmer, og at de ønskede dokumenter var omfattet af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i § 344 og dermed omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt efter lovens § 354, stk. 1. Ankenævnet stadfæstede på den baggrund Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-08302a.pdf>

Kendelse af 26. marts 2019 – j.nr.: 19/00502

Finanstilsynets afslag på aktindsigt i mailadressen på direktionen i A [bankfilial] under henvisning til Finanstilsynets særlige tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, samt Offentlighedslovens § 14 og § 35.

Finanstilsynet oplyste i sagen, at såfremt tilsynet opbevarer en mailadresse på en direktion i en virksomhed under tilsyn, er det for at sikre, at tilsynet kan komme i kontakt med ledelsen i forbindelse med tilsynsmæssige spørgsmål, og Finanstilsynet afslog anmodningen med henvisning til Finanstilsynets særlige tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ankenævnet lagde til grund, at Finanstilsynet havde fået kendskab til mailadressen på direktionen i A [bankfilial] i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed, og at mailadressen var en fortrolig oplysning og dermed omfattet af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt i lovens § 354, stk. 1, hvorfor ankenævnet stadfæstede afgørelsen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-00502a.pdf>

Kendelse af 2. april 2019 – j.nr.: 18/04342

Finanstilsynets afgørelse om delvis afslag på aktindsigt.

Lov om finansiel virksomhed § 354 g og § 355, stk. 1, samt forvaltningslovens §§ 12-15.

Finanstilsynet meddelte delvis aktindsigt i en Finanstilsynet verserende sager vedrørende mulig overtrædelse af forbuddet mod at udøve værdipapirhandelsaktiviteter uden tilladelse. Klager blev anset som part og fik aktindsigt i samtlige af sagens dokumenter bortset fra Finanstilsynets interne arbejdsdokumenter. Ankenævnet tiltrådte Finanstilsynets afgørelse og udtalte blandt andet, at de dokumenter, som klager ikke havde fået aktindsigt i, var omfattet af forvaltningslovens undtagelsesbestemmelser.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-04342a.pdf>

Kendelse af 11. april 2019 – j.nr.: 18/08000

Finanstilsynets afgørelse om, at B [andelskasse] var forventeligt nødlidende.

Lov om finansiel virksomhed § 224, stk. 1, nr. 1, § 224 a, stk. 1, nr. 1, § 355, stk. 1 og 2, samt bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8, stk. 1.

Kapitalejer K1 A/S og K2 ApS indbragte Finanstilsynets afgørelse for ankenævnet. Finanstilsynet gjorde gældende, at klagerne ikke var parter i henhold til det særlige partsbegreb i lov om finansiel virksomhed, navnlig § 355, stk. 2, nr. 8, som giver partsstatus til en kapital ejer, når Finanstilsynet nægter en finansiel virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvist, jf. blandt andet § 224. Finanstilsynet oplyste, at tilsynet ikke havde inddraget andelskassens tilladelse, men truffet afgørelse om at andelskassen var forventeligt nødlidende, jf. § 224 a. Ankenævnet afviste klagen, idet klagerne ikke var omfattet af det særlige partsbegreb i lov om finansiel virksomhed, hvorfor de ikke var klageberettigede.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-08000a.pdf>

Kendelse af 11. april 2019 – j.nr.: 18/08036

Finanstilsynets afgørelse om, at B [andelskasse] var forventeligt nødlidende.

Lov om finansiel virksomhed § 224, stk. 1, nr. 1, § 224 a, stk. 1, nr. 1, § 355, stk. 1 og 2, samt bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8, stk. 1.

Kapitalejer K indbragte Finanstilsynets afgørelse for ankenævnet. Finanstilsynet gjorde gældende, at klager ikke var part i henhold til det særlige partsbegreb i lov om finansiel virksomhed, navnlig § 355, stk. 2, nr. 8, som giver partsstatus til en kapitalejer, når Finanstilsynet nægter en finansiel virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvist, jf. blandt andet § 224. Finanstilsynet oplyste, at tilsynet ikke havde inddraget andelskassens tilladelse, men truffet afgørelse om at andelskassen var forventeligt nødlidende, jf. § 224 a. Ankenævnet afviste klagen, idet klager ikke var omfattet af det særlige partsbegreb i lov om finansiel virksomhed, hvorfor de ikke var klageberettigede.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-08036a.pdf>

Kendelse af 9. maj 2019 – j.nr.: 18/06977

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at registrere en af likvidator anmeldt ændring af tegningsreglen for A G/S under frivillig likvidation.

Lov om finansiel virksomhed § 23, stk. 1, samt selskabslovens § 15, § 219, stk. 1, og § 220, stk. 3.

A G/S var trådt i likvidation og havde udpeget en likvidator. Finanstilsynet havde i tillæg til den selskabsvalgte likvidator udpeget en yderligere likvidator, således at de to likvidatorer sammen skulle forestå likvidationen. Den af Finanstilsynet udpegede likvidator i A G/S under frivillig likvidation anmeldte en ændring af forsikringsselskabets tegningsregel til Erhvervsstyrelsen. Ændringen indebar, at forsikringsselskabet i stedet for at tegnes af likvidatorerne i forening skulle tegnes af den af Finanstilsynet udpegede likvidator, idet den selskabsvalgte likvidator havde valgt at fratræde hvervet af egen drift. K gjorde som tidligere forsikringstager og kapitalejer indsigelse imod likvidators anmeldelse. Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse under henvisning til Østre Landsrets kendelse af 28. januar 2018 og udtalte, at de tidligere forsikringstagere ikke havde krav på at være repræsenteret af en selskabsvalgt likvidator under likvidationen. Endvidere udtalte ankenævnet, at selskabslovens § 220, stk. 3, ikke var til hinder for, at tegningsreglen ændres, idet den selskabsvalgte likvidator var fratrådt af egen drift, samt at den tilbageværende likvidator træder i ledelsens sted og derfor på vegne af forsikringsselskabet kunne anmelde en ændring af

tegningsreglen til Erhvervsstyrelsen, som havde været berettiget til at registrere den anmeldte ændring.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-06977a.pdf>

Kendelse af 13. juni 2019 – j.nr.: 19/00716
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, § 355, stk. 1 og 2, og offentlighedslovens § 14 og § 35.

Advokat A klagede på vegne af kapitalejer K A/S over, at Finanstilsynet gav afslag på en anmodning om aktindsigt i Finanstilsynets afgørelse om, at B [andelskasse] var forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, samt i de til afgørelsen hørende bilag. Finanstilsynet begrundende afslaget med, at tilsynet var underlagt en skærpet tavshedspligt, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ankenævnet udtalte, at klager i sin egenskab af kapitalejer som udgangspunkt ikke kunne anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelse, jf. § 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og at lovens § 355, stk. 2, nr. 8, ikke fandt anvendelse. Ankenævnet tiltrådte derefter, at oplysningerne i de dokumenter, som klager havde efterspurgt, var omfattet af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt, hvorfor oplysningerne var undtaget fra aktindsigt. Slutteligt anførte ankenævnet, at det forhold, at visse af de omhandlede dokumenter måtte være kommet pressen i hænde, ikke ændrede derpå.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-00716a.pdf>

Kendelse af 13. juni 2019 – j.nr.: 19/02561
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, § 355, stk. 1 og 2, og offentlighedslovens § 14 og § 35.

Tidligere bestyrelsesmedlem i A [andelskasse] klagede over, at Finanstilsynet gav afslag på en anmodning om aktindsigt i Finanstilsynets afgørelse om, at A [andelskasse] var forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, samt i de til afgørelsen hørende bilag. Finanstilsynet begrundende afslaget med, at tilsynet var underlagt en skærpet tavshedspligt, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ankenævnet udtalte, at klager i sin egenskab af tidligere bestyrelsesmedlem som udgangspunkt ikke kunne anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelse, jf. § 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og at lovens § 355, stk. 2, nr. 8, ikke fandt anvendelse. Ankenævnet tiltrådte derefter, at oplysningerne i de dokumenter, som klager havde efterspurgt, var omfattet af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt, hvorfor oplysningerne var undtaget fra aktindsigt. Slutteligt anførte ankenævnet, at det forhold, at visse af de omhandlede dokumenter måtte være kommet pressen i hænde, ikke ændrede derpå.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-02561a.pdf>

Kendelse af 10. juli 2019 – j.nr.: 19/03531
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, og offentlighedslovens § 35.

En advokat begærede på vegne af en aktionær i en bank aktindsigt hos Finanstilsynet i en række dokumenter, som var omtalt i en offentliggjort rapport vedrørende banken. Finanstilsynet gav afslag på aktindsigtsanmodningen med den begrundelse, at dokumenterne var omfattet af tilsynets tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og at offentliggørelsen af enkelte af dokumenternes oplysninger ikke medførte, at sagen eller dens dokumenter af den grund blev offentlig tilgængelig. Ankenævnet stadfæstede afgørelsen, idet nævnet fandt, at dokumenterne indeholdte fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet havde modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed, hvorfor dokumenterne var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt. Ankenævnet udtalte endvidere, at indholdet af den offentliggjorte rapport ikke medførte, at dokumenterne som helhed måtte anses for offentliggjort, hvorved dokumenterne ikke længere skulle være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-03531a.pdf>

Kendelse af 2. august 2019 – j.nr.: 19/04381
Finanstilsynets afslag på aktindsigt.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, og offentlighedslovens § 14 og § 35.

En journalist havde begæret aktindsigt i Finanstilsynets korrespondance med andre EU-landes finanstill-synsmyndigheder vedrørende Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds undersøgelse af brud på EU-retten af Finanstilsynet. Journalisten fik afslag på aktindsigtsanmodningen, idet Finanstilsynet vurderede, at dokumenterne udgjorde fortrolige oplysninger omfattet af tilsynets tavshedspligt efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvilket medførte, at dokumenterne var undtaget fra aktindsigt efter § 35 i offentlighedsloven. Ankenævnet udtalte, at dokumenterne indeholdte fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet havde modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed, og at dokumenterne også i øvrigt var relateret til tilsynets udøvelse af sin tilsynsvirksomhed i en konkret tilsynssag, hvorfor dokumenterne var omfattet af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere vurderede ankenævnet, at der ikke var omstændigheder i sagen, som indebar, at indholdet af de fortrolige dokumenter allerede skulle være almindeligt kendt i et omfang, hvorved de pågældende dokumenter som helhed måtte anses for offentliggjort, og hvorved de pågældende dokumenter ikke længere ville være omfattet af tavshedspligten. På den baggrund stadfæstede ankenævnet Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-04381a_OMckLxR.pdf

Kendelse af 9. september 2019 – j.nr.: 19/05873
Finanstilsynets afslag på fuld aktindsigt.

Lov om finansiel virksomhed § 117, stk. 1 og 2, og § 354, stk. 1, samt offentlighedslovens § 30, nr. 1 og § 35.

En journalist havde hos Finanstilsynet anmodet om aktindsigt i inspektionsmateriale vedrørende B [pensionskasse]. Finanstilsynet imødekom anmodningen delvist ved at meddele aktindsigt i visse oplysninger men afslog at meddele aktindsigt i dokumenter, der var indkommet til eller udgået fra Finanstilsynet som led i tilsynets øvrige tilsynsarbejde med B [pensionskasse]. Finanstilsynet begrundede afslaget i, at dokumenterne var omfattet af tilsynets tavshedspligt efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor oplysningerne var undtaget fra aktindsigt, jf. § 35 i offentlighedsloven. Ankenævnet tiltrådte Finanstilsynets begrundelse og stadfæstede afgørelsen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-05873a.pdf>

4.2 Selskabsloven

Kendelse af 7. februar 2019 – j.nr.: 18/00023

Erhvervsstyrelsens afgørelse om ikke at imødekomme klagers anmodning om sletning af registreringer i styrelsens it-system.

Selskabslovens § 18.

Klager havde anmodet Erhvervsstyrelsen om sletning af historiske (ophørte) selskabstilknytninger, som var offentliggjort i styrelsens it-system. Ankenævnet udtalte blandt andet, at princippet om, at oplysninger om navn og adresse på selskabsdeltagere i aktive og opløste selskaber skulle fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, var lovfæstet i selskabslovens § 18, stk. 1, som var en videreførelse af aktieselskabslovens § 158 b. Bestemmelsen var indsat med virkning fra den 1. april 2006, men stadfæstede et princip, der også var gældende inden, jf. princippet i Første Selskabsdirektiv artikel 2, stk. 1, om obligatorisk offentliggørelse af en nærmere række angivne selskabsoplysninger. Ankenævnet bemærkede, at det af sagens oplysninger fremgik, at klager ikke havde bestridt at have deltaget i de omhandlede selskaber. Klager havde alene bestridt de oplyste tidsangivelser for klagers deltagelse i selskaberne, således at der i en nærmere række angivne selskaber var en fejlmargen på op til 9 ½ år fra klagers faktiske udtræden i forhold til det angivne. På denne baggrund og efter det af klager i øvrigt oplyste tiltrådte ankenævnet, at der ikke var grundlag for at imødekomme klagers anmodning om sletning af historiske (ophørte) selskabstilknytninger, som var offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system. Ankenævnet fandt ikke, at en af klager fremhævet udtalelse til Erhvervsstyrelsen fra Datatilsynet af 12. november 2004 kunne føre til andet resultat. For så vidt angik klagers anmodning om at få foretaget ændringer i registreringer, som tidsmæssigt var fejlagtige, hjemviste ankenævnet denne del til fornyet behandling i Erhvervsstyrelsen, da styrelsen ikke fandtes at have taget stilling til klagers anmodning herom.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-00023a.pdf>

Kendelse af 25. februar 2019 – j.nr.: 18/00074

Erhvervsstyrelsens afgørelse om administrativt at udslette en registrering om ændring af ejerforhold.

Selskabslovens § 15 og § 20.

Klager indbragte sagen for ankenævnet med påstand om, at Erhvervsstyrelsens udslettelse af registreringen var uretmæssigt, idet styrelsen ikke havde kompetence til at foretage en egentlig bevisvurdering, og at kompetencen lå hos domstolene. Ankenævnet lagde til grund, at klager ikke havde en behørig fuldmagt i overensstemmelse med selskabslovens § 15, stk. 2, hvorfor klager ikke var bemyndiget til at handle på vegne af de omhandlede selskaber og dermed til at foretage den omtvistede registrering. På den baggrund fandt ankenævnet, at registreringen var en åbenbar nullitet og stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-00074a.pdf>

Kendelse af 11. marts 2019 – j.nr.: 18/00091

Erhvervsstyrelsens afvisning af en anmodning om udnævnelse af en yderligere revisor i et selskab.

Selskabslovens § 104 og § 144.

K havde anmodet Erhvervsstyrelsen om at udnævne en yderligere revisor efter selskabslovens § 144, stk. 3, i C A/S. K var kapitalejer med 24 % af kapitalandelene i D A/S, som ejede 100 % af kapitalandelene i C A/S. Af generalforsamlingsprotokollat fremgik, at forslaget om valg af en yderligere revisor blev nedstemt. Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og udtalte, at K med sit indirekte ejerskab af C A/S ikke var berettiget til at gøre brug af de rettigheder, der tilkom selskabets kapital ejer D A/S. Med henvisning til selskabslovens § 104, udtalte ankenævnet endvidere, at i tilfælde, hvor et selskab ejer 100 % af kapitalandelene i et andet selskab, og hvor der på generalforsamlingen skal tages stilling til, hvorvidt en yderligere revisor skal

udnævnes, vil forslaget skulle tiltrædes af 100 % af kapitalandelene, med mindre selskabets vedtægter bestemmer andet.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-00091a.pdf>

Kendelse af 14. marts 2019 – j.nr.: 18/00112

Erhvervsstyrelsens afgørelse om administrativt at udslette registreringer vedrørende kapitalforhøjelser i to selskaber.

Selskabslovens § 20, §§ 36-37, §§ 160-161, og anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Der var i sagen foretaget kapitalforhøjelser i to forskellige selskaber, B ApS og C ApS. Erhvervsstyrelsen anså registreringerne om kapitalforhøjelserne for uretmæssige, idet flere af selskabslovens bestemmelser ikke var overholdt. Ankenævnet udtalte i forhold til B ApS, at vurderingsberetningen ikke indeholdt en fyldestgørende beskrivelse, og at selskabslovens krav til vurderingsmænd ikke var opfyldt, hvorfor registreringen var foretaget i strid med lovens regler om apportindskud. For så vidt angik C ApS udtalte ankenævnet, at registreringen ikke opfyldte selskabslovens krav til konvertering af gæld ved kapitalforhøjelse. Derfor anså ankenævnet registreringerne om kapitalforhøjelserne som åbenbare nulliteter, som Erhvervsstyrelsen var berettiget til udslette. Ankenævnet tiltrådte endvidere, at styrelsen havde lukket for klagerens og D's adgang til at foretage straksregistreringer via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-00112a.pdf>

Kendelse af 9. juli 2019 – j.nr.: 18/02686

Erhvervsstyrelsens afgørelse om administrativt at udslette en registrering i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) vedrørende et revisorskifte.

Selskabslovens § 20 og § 144.

Direktør og kapitalejer i A ApS klagede over, at Erhvervsstyrelsen havde truffet afgørelse om, at en registreret revisorændring i A ApS var en åbenbar nullitet, og at styrelsen havde udslettet registreringen administrativt. Ankenævnet udtalte, at det generalforsamlingen, der vælger et kapitalselskabs revisor. Ud fra sagens oplysninger lagde ankenævnet til grund, at den omtvistede revisorændring ikke var sket på grundlag af en generalforsamlingsbeslutning truffet i overensstemmelse med selskabslovens regler. Derfor tiltrådte ankenævnet, at registreringen var en åbenbar nullitet, som Erhvervsstyrelsen administrativt kunne slette.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-02686a.pdf>

Kendelse af 17. juli 2019 – j.nr.: 18/02297

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at spærre for adgangen til at foretage registreringer af ændringer i et selskab samt offentliggørelse af styrelsens begrundelse herfor i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

Selskabslovens § 16, stk. 3.

Den 13. oktober 2017 blev en ledelsesændring i B ApS registreret således, at D frafrådte som direktør i selskabet til fordel for K. Der forelå en tvist mellem K og D om, hvem af de to, der havde en gyldig fuldmagt fra kapitalejer E til at disponere i B ApS. C anmodede på D's vegne derfor Erhvervsstyrelsen om at afregistrere den pågældende registrering. Erhvervsstyrelsen spærrede for adgangen til at foretage registreringer af ændringer i selskabet, og henviste C til domstolene for så vidt angik udslettelse af ledelsesændringen. Styrelsen offentliggjorde dog en meddelelse i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), hvoraf det fremgik, at der var konstateret uenighed om ejendomsretten til selskabet og hermed også de seneste foretagne registreringer. A påklagede på vegne af K Erhvervsstyrelsens afgørelse med påstand om at fjerne spærringen samt den offentliggjorte meddelelse. Ankenævnet fandt, at der forelå en sådan tvivl om lovligheden af den pågældende registrering, at det var med rette, at Erhvervsstyrelsen havde spærret for fremtidige registreringer. Ankenævnet lagde vægt på, at det af sagen fremgik, at der verserede en retssag om gyldigheden af den generalforsamling, hvorpå ledelsesændringen blev besluttet. Ankenævnet tiltrådte endvidere, at styrelsen

havde offentliggjort en meddelelse i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) herom, dog med den ændring, at det i meddelelsen skulle tydeliggøres, at det var fuldmagtsforholdene og ikke ejendomsretten, der var tvivl om.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-02297a.pdf>

Kendelse af 17. juli 2019 – j.nr.: 19/01096

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at oversende K1 IVS og K2 ApS til skifteretten med henblik på tvangsopløsning samt om genoptagelse.

Selskabslovens §§ 25-26, § 226, § 232, stk. 3, § 371, stk. 2, samt § 8 i bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet.

A påklagede på vegne af K1 IVS under tvangsopløsning og K2 ApS under tvangsopløsning Erhvervsstyrelsens afgørelse med ønske om at undgå tvangsopløsning og klagede over, at styrelsen ikke ville modtage de senest fremsendte stiftelsesdokumenter. Erhvervsankenævnet afviste at behandle spørgsmålet om oversendelse af selskaberne til skifteretten, idet ankenævnet ikke havde kompetence hertil. Ankenævnet behandle herefter spørgsmålet om genoptagelse, og stadfæstede med henvisning til selskabslovens §§ 25-26, nr. 1, at selskaberne ikke kunne genoptages, idet der forelå en mangel i stiftelsesgrundlaget.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-01096a.pdf>

Kendelse af 2. september 2019 – j.nr.: 18/09848

Erhvervsstyrelsens afgørelse om spærring for yderligere registreringer i et selskab.

Selskabslovens § 16, stk. 3.

I et selskab var der foretaget ændringer i ejerforholdet, og der var uenighed om, hvorvidt disse ændringer var lovligt foretaget. På den baggrund spærrede Erhvervsstyrelsen

for, at der kunne foretages yderligere digitale straksregistreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning, indtil der var skabt klarhed om ejerforholdet, jf. selskabslovens § 16, stk. 3. Erhvervsstyrelsen offentliggjorde endvidere en meddelelse herom i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR). K ApS klagede herefter til ankenævnet og redogjorde for ændringen i ejerforholdet med påstand om, at der ikke var tvivl om ejerforholdet. Ankenævnet udtalte, at det af sagen fremgik, at der var strid om adkomsten til kapitalandelene i K ApS, idet C havde bestridt, at der var sket en overdragelse af kapitalandelene og anfægtet gyldigheden af en optionsaftale og betingelserne for at udnytte denne. På den baggrund og efter sagens øvrige oplysninger fandt ankenævnet, at der forelå en sådan tvivl om lovligheden af de af klager foretagne og af C bestridte registreringer, at Erhvervsstyrelsen havde haft fornødent grundlag for at træffe afgørelse om at spærre for yderligere registreringer i selskabet samt at offentliggøre en tekst herom i styrelsens it-system, jf. selskabslovens § 16, stk. 3, 1. og 3. punkt. Ankenævnet stadfæstede derfor Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-09848a.pdf>

Kendelse af 12. september 2019 – j.nr.: 19/01158

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at tilbageføre foretagne registreringer.

Selskabslovens § 15 og § 20.

A havde i Erhvervsstyrelsens it-system registreret ændringer i ejer- og ledelsesforholdene i E ApS, således at F fratrådte som direktør og ejer, og G tiltrådte som direktør samt ejer i selskabet. Efterfølgende blev yderligere ændringer i selskabets ejer- og ledelsesforhold registreret. På baggrund af en indsigelse fra F tilbageførte Erhvervsstyrelsen den af A foretagne registrering af ejerforholdet, hvorved F fratrådte som ejer. Erhvervsstyrelsen begrundede dette i, at registreringen beroede på en åbenbar nullitet, jf. selskabslovens § 20, idet A ikke havde indsendt tilstrækkelig dokumentation for, at ejerregistreringen var lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen tilbageførte ligeledes de efterfølgende registreringer i selskabet. C ApS påklagede herefter afgørelsen til ankenævnet med påstand om, at styrelsen ikke havde kompetence til at træffe afgørelse efter selskabslovens § 20. Ankenævnet udtalte, at det af sagen fremgik, at både F og G efterfølgende havde bestridt de pågældende registreringer over for

Erhvervsstyrelsen. Ankenævnet tiltrådte på den baggrund Erhvervsstyrelsens vurdering af, at A på baggrund af den indsendte dokumentation ikke havde haft den fornødne bemyndigelse til at foretage de omtvistede registreringer. Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/0.0_Erhvervsankenavnets_kendelse_sagsnr._19.01158.pdf

4.3 Hvidvaskloven

Kendelse af 24. januar 2019 – j.nr.: 18/07670

Finanstilsynets afslag på aktindsigt i rapport om hvidvask og terrorfinansiering i en udenlandsk bankfilial.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1, og § 75, samt offentlighedslovens § 35.

En journalist havde anmodet om aktindsigt i rapporten, og Finanstilsynet afviste at meddele dette, idet journalisten ifølge tilsynet ikke kunne anses som part i den konkrete sag om Finanstilsynets tilsyn, jf. § 75 i hvidvaskloven, og idet de efterspurgte dokumenter var omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i hvidvasklovens § 56, stk. 1. Journalisten klagede herefter til ankenævnet, som udtalte, at journalisten ikke kunne anses som part, og at rapporten, som var modtaget i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsforpligtelse, således var omfattet af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt i hvidvasklovens § 56, hvorfor rapporten ikke var undergivet aktindsigt efter offentlighedsloven, jf. lovens § 35. Ankenævnet stadfæstede således Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-07670a.pdf>

Kendelse af 30. juli 2019 – j.nr.: 18/08037

Erhvervsstyrelsens påbud til forskellige selskaber om, at foretage de nødvendige foranstaltninger, der kræves for at bringe selskabernes overtrædelse af hvidvasklovens § 57, stk. 2, til ophør.

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 17 og § 57, stk. 2.

B var ved dom af 28. november 2013 idømt en betinget fængselsstraf på 1 år og 6 måneder samt pålagt en bøde på 2.950.000 kr. for, som hovedaktionær og/eller direktør i flere selskaber, blandt andet at have unddraget det offentlige skat, drevet registreringspligtige selskaber uden at disse var registreret som momspligtige samt udstedt fakturaer uden at angive eller afregne moms til SKAT. På den baggrund traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at en række selskaber, hvori B stod som direktør eller reel ejer, ikke kunne udbyde ydelser omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 17, idet B var

dømt for strafbare forhold, der begrundede en nærliggende fare for misbrug af B's stilling eller kontrollerende indflydelse. Styrelsen påbød derfor selskaberne at bringe denne overtrædelse til ophør.

På baggrund af de strafbare forholds karakter og størrelse samt det forhold, at der var tale om gentagelsestilfælde, tiltrådte ankenævnet, at der var fare for, at B ville misbruge sin stilling eller sin kontrollerende indflydelse i selskaberne. Ankenævnet havde ved vurderingen lagt vægt på den type ydelser, som de pågældende selskaber udbød samt de pligter og opgaver, som B som direktør eller reel ejer var pålagt efter hvidvaskloven. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-08037a.pdf>

Kendelse af 22. august 2019 – j.nr.: 18/09255

Finanstilsynets afslag på ansøgning om tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed.

Hvidvasklovens § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 41, nr. 2 og 4, og § 45, stk. 1, nr. 1.

Enkeltmandsvirksomheden K havde ansøgt Finanstilsynet om tilladelse til at udbyde valutavekslingsvirksomhed. Finanstilsynet gav afslag på ansøgningen, idet tilsynet vurderede, at K ikke opfyldte betingelserne i hvidvaskloven, navnlig for så vidt angik risikovurdering, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt samt interne kontroller. Ankenævnet fandt, at indehaveren af K ikke besad tilstrækkelige kompetencer i overensstemmelse med hvidvasklovens § 45, stk. 1. nr. 1, og at K ikke havde tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange på alle væsentlige områder. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-09255a.pdf>

4.4 Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder

Kendelse af 25. februar 2019 – j.nr.: 18/00128

Erhvervsstyrelsens afgørelse om lukning af adgang til at foretage registreringer via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 a, stk. 2, samt anmeldelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 2 og § 11, stk. 4.

På baggrund af en af Erhvervsstyrelsen udført kontrol af en række registreringer foretaget af K via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning i B K/S lukkede styrelsen for K's adgang til at foretage registreringer. Erhvervsstyrelsen havde forinden anmodet K om at redegøre for baggrunden for registreringerne og om at fremsende dokumentation herfor, hvilket K ikke havde reageret på. Advokat A indbragte på vegne af K Erhvervsstyrelsens afgørelse for ankenævnet med påstand om, at styrelsen uretmæssigt havde inddraget K's registreringsadgang. Ankenævnet udtalte blandt andet, at Erhvervsstyrelsen ifølge anmeldelsesbekendtgørelsen kan kræve, at der fremlægges dokumentation for lovligheden af en registrering foretaget i styrelsens selvbetjeningsløsning. Da klager i den forbindelse ikke havde fremsendt dokumentation herfor, fandt ankenævnet, at Erhvervsstyrelsen havde haft en berettiget formodning om, at klager havde misbrugt sin adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-00128a.pdf>

Kendelse af 17. juli 2019 – j.nr.: 18/03466

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at fratræde den registrerede ledelse i et selskab.

Erhvervsvirksomhedslovens § 15 b, stk. 4.

Advokat for den reelle ejer af B K/S påklagede Erhvervsstyrelsens afgørelse om ikke at fratræde selskabets ledelse. Erhvervsstyrelsen havde samtidig truffet afgørelse om at spærre for adgangen til at foretage registreringer af ændringer i selskabet, idet styrelsen vurderede, at

der var uenighed omkring ledelses- og ejerforholdene i selskabet og således strid om adkomsten til selskabet. Ankenævnet udtalte, at Erhvervsstyrelsen ifølge erhvervsvirksomhedslovens § 15 b, stk. 4, kan registrere ledelsens fratreden, hvis der er tvivl om ejerskabet til andelene i en virksomhed med begrænset ansvar. Endvidere udtalte ankenævnet, at hjemlen hertil kun kan udnyttes i særlige tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvem der besidder retten til at tegne selskabet, og hvor en registrering af ledelsens fratreden vurderes nødvendig for at forhindre unødige tab i selskabet, jf. forarbejderne til den tilsvarende bestemmelse i selskabsloven. Ud fra de af klageren fremførte omstændigheder, fandt ankenævnet ikke fornødent grundlag herfor, hvorfor Erhvervsstyrelsens afgørelse blev stadfæstet.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-03466a.pdf>

4.5 Markedsmisbrugsforordningen

Kendelse af 3. oktober 2019 – j.nr.: 19/00858

Finanstilsynets påtale om, at en ledende medarbejder i et aktieselskab ikke rettidigt havde underrettet Finanstilsynet om selskabets tildeling af betingede aktier til medarbejderen.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014 af 16. april 2014 (markedsmisbrugsforordningen), artikel 19, stk. 1, samt Kommissionens delegerede forordning nr. 2016/522 af 17. december 2015, artikel 10, stk. 2.

Selskabet indberettede på vegne af en ledende medarbejder til Finanstilsynet en tildeling af betingede aktier, som en indberetningspligtig transaktion efter markedsmisbrugsforordningen. Klager oplyste efterfølgende til Finanstilsynet, at tildelingen ikke var indberetningspligtig og beklagede den forkerte indberetning. Tilsynet traf herefter afgørelse om, at tildelingen var indberetningspligtig, og at indberetningen ikke var sket rettidigt. Klager indbragte sagen for ankenævnet med påstand om, at tildelingen af de betingede aktier ikke var indberetningspligtig. Ankenævnet udtalte, at der ved tildelingen af de betingede aktier ikke var sket en transaktion, idet tildelingen af aktierne var betinget. Ankenævnet fandt således ikke, at tildelingen af de betingede aktier var indberetningspligtig, hvorfor ankenævnet ophævede Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-00858a.pdf>

Kendelse af 3. oktober 2019 – j.nr.: 18/00857

Finanstilsynets påtale om, at en ledende medarbejder i et aktieselskab ikke rettidigt havde underrettet Finanstilsynet om selskabets tildeling af betingede aktier til medarbejderen.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014 af 16. april 2014 (markedsmisbrugsforordningen), artikel 19, stk. 1, samt Kommissionens delegerede forordning nr. 2016/522 af 17. december 2015, artikel 10, stk. 2.

Selskabet indberettede på vegne af en ledende medarbejder til Finanstilsynet en tildeling af betingede aktier, som en indberetningspligtig transaktion efter markedsmisbrugsforordningen. Klager oplyste efterfølgende til Finanstilsynet, at tildelingen ikke var indberetningspligtig og beklagede den forkerte indberetning. Tilsynet traf herefter afgørelse om, at tildelingen var indberetningspligtig, og at indberetningen ikke var sket rettidigt. Klager indbragte sagen for ankenævnet med påstand om, at tildelingen af de betingede aktier ikke var indberetningspligtig. Ankenævnet udtalte, at der ved tildelingen af de betingede aktier ikke var sket en transaktion, idet tildelingen af aktierne var betinget. Ankenævnet fandt således ikke, at tildelingen af de betingede aktier var indberetningspligtig, hvorfor ankenævnet ophævede Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-00857a.pdf>

4.6 Lov om forsikringsformidling

Kendelse af 5. november 2019 – j.nr.: 19/06437

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i et selskabs ansøgning om godkendelse som forsikringsformidler samt Finanstilsynets behandling heraf.

Lov om forsikringsformidling § 36 samt offentlighedslovens § 35 og § 31.

De af klager udbedte dokumenter vedrørende selskab A, eksisterede ikke, hvorfor ankenævnet bad klager om at præcisere, hvorvidt aktindsigtsanmodningen ligeledes omfattede den af klager nævnte ansøgning vedrørende selskab B samt Finanstilsynets behandling heraf. Klager bekræftede, at anmodningen ligeledes omfattede denne ansøgning. Ankenævnet udtalte, at de udbedte dokumenter indeholdte fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet havde modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed, hvorfor dokumenterne var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt i medfør af § 31 i lov om forsikringsformidling. Ankenævnet tiltrådte på den baggrund, at Finanstilsynet havde givet afslag på aktindsigt. Ankenævnet bemærkede endvidere, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke nødvendigvis er til hinder for, at tilsynet kan oplyse den, der anmoder om aktindsigt, om at en given sag ikke eksisterer, samt at det er hensigtsmæssigt, at det af Finanstilsynets afgørelse om aktindsigt fremgår, hvilken sags dokumenter, der er lagt til grund for afgørelsen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-06437a.pdf>

4.7 Revisorloven

Kendelse af 4. april 2019 – j.nr.: 17/01959

Erhvervsstyrelsens afvisning af, at en statsautoriseret revisor havde overtrådt god revisorskik i forbindelse med sit hverv som kvalitetskontrollant.

Revisorlovens § 16, stk. 1, og § 27 i dagældende bekendtgørelse nr. 625 af 14. juni 2012 om kvalitetskontrol og Revisortilsynets virksomhed.

Revisionsvirksomhed B havde til Erhvervsstyrelsen anført en række klagepunkter blandt andet vedrørende kvalitetskontrollantens fremgangsmåde, habilitet samt fakturering af honorar. Ankenævnet udtalte, at sagsforløbet i forbindelse med kontrollen af revisionsvirksomhed B, herunder kvalitetskontrollantens ageren og håndtering af kontrollen, ikke gav grundlag for en antagelse om, at forløbet ikke skulle have været i overensstemmelse med de gældende regler, eller at kvalitetskontrollanten i øvrigt skulle have handlet i strid med god revisorskik. Ankenævnet tiltrådte således Erhvervsstyrelsens vurdering i sagen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/17-01959a.pdf>

4.8 Internationale regnskabsstandarder

Kendelse af 3. september 2019 – j.nr.: 18/03504

Erhvervsstyrelsens påtale om, at A A/S i sin sammendragne halvårsrapport ikke havde oplyst om effekten af en ændring i anvendt regnskabspraksis for den aktuelle periode.

De internationale regnskabsstandarder IAS 34 og IFRS 15.

A A/S havde ændret regnskabspraksis fra IAS 18 til IFRS 15 med virkning fra 1. januar 2017 og havde valgt at implementere den nye standard ved anvendelse af den modificerede retrospektive metode i selskabets sammendragne halvårsrapport for 1. halvår 2017. A A/S havde oplyst om effekten af overgangen til IFRS 15 på sammenligningstallene, men ikke om effekten på de aktuelle tal i halvårsrapporten. Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse med henvisning til overgangsbestemmelserne i IFRS 15 og udtalte, at anvendelse af den modificerede retrospektive metode medfører, at der for regnskabsår, som indbefatter datoen for førstegangsanvendelsen, skal gives oplysninger om det beløb, som hver enkelt regnskabspost påvirkes med i det løbende regnskabsår ved anvendelse af IFRS 15 sammenlignet med IAS 18.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-03504a.pdf>

4.9 Årsregnskabsloven

Kendelse af 9. juli 2019 – j.nr.: 18/03251

Erhvervsstyrelsens påbud til et selskab om at berigtige årsrapporten.

Årsregnskabsloven § 159 og § 161, nr. 3.

Erhvervsstyrelsen havde påbudt A ApS at berigtige selskabets årsrapport, idet den ikke var revideret af den generalforsamlingsgodkendte revisor. Erhvervsstyrelsen havde i en anden sag (ankenævnets j.nr.: 18/02686) truffet afgørelse om, at selskabets registrering af et revisorskifte var en åbenbar nullitet. Direktør og kapitalejer i A ApS klagede over Erhvervsstyrelsens afgørelse. Ankenævnet udtalte, at nævnet i sag, j.nr.: 18/02686 stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse, hvorved revisorskiftet blev anset som en åbenbar nullitet og dermed udslettet fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR). Ankenævnet tiltrådte derfor, at årsrapporten ikke var påtegnet af den generalforsamlingsvalgte revisor og dermed ikke var i overensstemmelse med lovgivningen, hvorfor nævnet stadfæstede styrelsens påbud.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-03251a.pdf>

4.10 Offentlighedsloven

Kendelse af 9. januar 2019 – j.nr.: 18/07178

Erhvervsstyrelsens afslag på aktindsigt i visse oplysninger vedrørende salget af et selskab.

Offentlighedslovens § 37, stk. 1, og § 30, nr. 2, samt lov om erhvervsdrivende fonde § 130.

En journalist anmodede Erhvervsstyrelsen om aktindsigt i alt materiale vedrørende salget af et selskab, herunder alt materiale fra processens begyndelse til afslutning af salget samt alt, som styrelsen var i besiddelse af vedrørende salget. Anmodningen om aktindsigt inkluderede desuden alt korrespondance mellem Erhvervsstyrelsen og salgets parter. Erhvervsstyrelsen meddelte journalisten aktindsigt i dokumenterne med undtagelse af visse oplysninger om fortrolige overdragelsesvilkår samt strategiske og forretningsmæssige oplysninger, jf. offentlighedslovens § 30, nr. 2. Derudover undtog Erhvervsstyrelsen visse andre dokumenter med henvisning til offentlighedslovens § 34, stk. 1, nr. 3. Journalisten klagede over afgørelsen og anmodede om, at der blev meddelt fuld aktindsigt i de pågældende dokumenter. Ankenævnet udtalte, at en del af de dokumenter, som journalisten ønskede aktindsigt i, var modtaget i Erhvervsstyrelsen i forbindelse med, at styrelsen som fondsmyndighed i 2014 havde truffet en afgørelse, og at denne afgørelse ikke var undergivet klageadgang til ankenævnet, hvorfor Erhvervsstyrelsens afslag på aktindsigt i dokumenterne relateret hertil, ikke kunne påklages, jf. § 37 i offentlighedsloven. Ankenævnet tog derfor alene stilling til oplysningerne i det resterende dokument, som omfattede den del af Erhvervsstyrelsens afgørelse, som kunne påklages til ankenævnet. Ankenævnet fandt, at Erhvervsstyrelsen i overensstemmelse med offentlighedslovens regler om aktindsigt havde ekstraheret datoen for den pågældende transaktion og det konkrete betalingsbeløb, men at journalisten herefter skulle have aktindsigt i dokumentets resterende oplysninger. Ankenævnet ændrede således Erhvervsstyrelsens afgørelse delvist.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18-07178a.pdf>

5. SAGSSTATISTIK

Erhvervsankenævnet har i året 2019 modtaget 42 klager. Hertil kommer 30 sager fra tidligere år, som endnu ikke var afsluttede ved årets begyndelse. Af disse i alt 72 sager er 31 sager realitetsbehandlet. 18 sager er afsluttet uden realitetsbehandling, heraf blev 3 sager afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, 4 sager blev afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, 2 sager blev afvist, idet klagefristen var overskredet, 2 sager blev afvist på grund af manglende klageberettigelse, 2 sager blev afsluttet ved, at førsteinstansen omgjorde sin afgørelse under behandlingen af sagen i ankenævnet, 4 sager blev tilbagekaldt af klager, og 1 sag faldt bort af andre grunde. 23 sager var fortsat under behandling ved årets udgang.

Af de i alt 31 sager, der blev realitetsbehandlet i 2019, var der i 26 tilfælde tale om en stadfæstelse af den påklagede afgørelse, i 2 sager ophævede ankenævnet førsteinstansens afgørelse, og i 1 tilfælde ændrede ankenævnet førsteinstansens afgørelse. Derudover blev 1 sag delvist stadfæstet og delvist ændret, og 1 sag blev delvist stadfæstet og delvist hjemvist til fornyet behandling hos førsteinstansen.

Oplysningerne for 2019 kan specificeres således:

Sagsstatistik 2019:

Uafsluttede sager pr. 1. januar 2019	30
Indkommet i året	42
<u>Til behandling i alt</u>	<u>72</u>
Heraf afsluttet:	
Afvist på grund af manglende gebyr	3
Afvist på grund af manglende kompetence	4
Afvist på grund af klagefrist	2
Afvist på klageberettigelse	2
Omgjort af førsteinstans	2
Tilbagekaldt af klager	4
Bortfald af andre grunde	1
<u>Sager afsluttet uden realitetsbehandling</u>	<u>18</u>

<u>Sager afsluttet ved realitetsbehandlet</u>	<u>31</u>
<u>Sager afsluttet i alt</u>	<u>49</u>
<i>Uafsluttede sager pr. 31. december 2019</i>	23

6. ERHVERVSANKENÆVNETS VIRKSOMHED

Rammerne for Erhvervsankenævnets virksomhed er fastsat i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013 om Erhvervsankenævnet med senere ændringer.

Lovbekendtgørelsen samt de senere ændringer til forskriften kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1374>

Lovforslag med bemærkninger til den oprindelige lov om Erhvervsankenævnet fra 1987 kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ft/198712K00085>

Bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagens forberedelse og afgørelse.

Bekendtgørelsen kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2017/1135>

7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE

Nedenfor findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

Lov om finansiel virksomhed

(lovbekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/937>

Lov om finansiel stabilitet

(lovbekendtgørelse nr. 479 af 3. maj 2018).

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/479>

Lov om investeringsforeninger m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1046 af 14. oktober 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1046>

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1047 af 14. oktober 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1047>

Lov om kapitalmarkeder

(lovbekendtgørelse nr. 931 af 6. september 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/931>

Lov om indskyder- og investorgarantiordning

(lovbekendtgørelse nr. 1155 af 19. september 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1155>

Lov om ejendomskreditselskaber

(lovbekendtgørelse nr. 1045 af 14. oktober 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1045>

Lov om forsikringsformidling

(lov nr. 41 af 22. januar 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/41>

Lov om firmapensionskasser

(lov nr. 1703 af 27. december 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1703>

Lov om betalinger

(lovbekendtgørelse nr. 1024 af 3. oktober 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1024>

Lov om betalingskonti

(lovbekendtgørelse nr. 1805 af 12. december 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1805>

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

(lovbekendtgørelse nr. 1160 af 19. september 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1160>

Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond

(lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/1109>

Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/1110>

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1188 af 19. september 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1188>

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende ydelser

(lovbekendtgørelse nr. 950 af 14. august 2015)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2015/950>

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) (lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/930>

Lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos Erhvervsstyrelsen (lovbekendtgørelse nr. 1204 af 14. oktober 2013)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1204>

Lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven) (lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/763>

Lov om erhvervsdrivende fonde (lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/984>

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (lovbekendtgørelse nr. 659 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/659>

Lov om det europæiske selskab (SE-loven) (lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/735>

Lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (lovbekendtgørelse nr. 667 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/667>

Lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven) (lovbekendtgørelse nr. 658 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/658>

Lov om administration af forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS)

(lovbekendtgørelse nr. 346 af 14. april 2016)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2016/346>

Årsregnskabsloven

(lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/838>

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)

(lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1287>

Lov om formidling af fast ejendom m.v.

(lov nr. 526 af 28. maj 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/526>

Lov om en rejsegarantifond

(lovbekendtgørelse nr. 1023 af 3. juli 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1023>

Lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler

(lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/2>

Lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs og kloakinstallationsområdet

(lovbekendtgørelse nr. 30 af 11. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/30>

(Pr. ultimo 2019)